

Jaroslav Tichý : Není nač čekat (5. díl)

- CZ24 News | 21. ledna 2021

ČESKO: V páté a poslední části článků se chci zabývat dotazy čtenáře, který své dotazy poslal přes redakci. Tyto dotazy se týkaly pasáže zmíněného článku nazvané Cesta ke svobodě. Nazvu tak proto i tuto poslední část článku, aniž bych si dělal jakékoliv ambice dávat k tomu nějaký zaručený návod. Taková věc záleží na mnoha okolnostech, často i ve vazbě na vnější okolnosti, které můžeme sami jen stěží ovlivnit. Můžeme je ale využít, budou-li k tomu pro nás příznivé. K tomu ale občané musí mít nejprve v základních otázkách jasno a musí být k takovému kroku připraveni. Ta příležitost nemusí totiž trvat věčně. A k této přípravě občanů se snažím právě touto sérií přispět.

Cesta ke svobodě

Úvodem je nutné připomenout, že stojíme před výběrem mezi naším životem a svobodou na straně jedné a smrtí, v málo případech pak otroctvím na straně druhé, o ztrátě majetku nemluvě. Nic mezi tím už není. Jsme již na zmíněné křižovatce. Pokud chceme usilovat o naplnění první z obou alternativ, nemůžeme tak smysluplně činit jako člen organizace, která nás vede opačným směrem, tj. k naplnění té druhé alternativy. Tedy jako člen EU.

Vývoj dění kolem nás se zrychlil natolik, že ani nemáme čas čekat na to, zda a kdy se EU rozpadne. Je třeba začít jednat, k tomu je ale třeba nejprve se připravit. Nejlépe ve spolupráci s dalšími zeměmi V4 a vyhnout se přitom variantě obnovy Rakousko-Uherska, pokud se nám předtím podaří vyhnout se i projektu Mezimoří. I na to jsem již nedávno upozorňoval.

Řešením je tedy Konfederace nezávislých národních států, ideálně slovanských států na půdorysu Velké Moravy. Vše ale bude záležet na připravovaném překreslování mapy Evropy. Pokud bude odloženo, pak je třeba věc řešit na půdorysu stávajících zemí V4(+).

Důležitou otázkou je další vývoj v USA a jejich vztah s EU. Nelze ani vyloučit, že jsme vhodný

okamžik v době vlády prezidenta Trumpa k naší emancipaci již propásli. Připraveni jsme ale na něj nebyli, k tomu si nevolíme vhodné představitele, a to obecně. K tomu je rovněž třeba nejprve formulovat naše národní zájmy.

Žádná z parlamentních stran je neprosazuje, dokonce je ani nepostrádá. Jejich formulaci a prodiskutování s veřejností musí tedy udělat alternativa. Nikoliv ale ty její součásti, které pouze sní o tom, jak nahradí některou ze stávajících stran ve sněmovně, aby pak mohly pokračovat v jejich vazalské politice. K prosazování národních zájmů v praxi je třeba tedy volit ty politické subjekty, které se s nimi budou ztotožňovat. Nejen slovy, nýbrž i činy.

K takovým zájmům patří především **ochrana a přežití českého národa a obyvatel naší vlasti obecně**. Ta je v současnosti nejakutnější. Již i z prohlášení vědecké vedoucí Světové zdravotnické organizace (WHO) Soumyai Swaminathan z počátku tohoto roku *„je zřejmé, že neexistuje žádný důkaz věrohodnosti toho, že injekce zabrání přenosům (covidu) a že lidé, kteří dostanou vakcínu, by dále měli nosit masky a udržovat všechny ty sociální odstupy a směrnice pro dopravu“*. Proč je tedy neodzkoušená vakcína pod takovým tlakem prosazována k urychlenému očkování a k jakému účelu vlastně slouží? Materiálů k této problematice, vč. stanovisek mnoha skutečných odborníků z oboru je přitom na Internetu kvanta. Stačí se jen podívat. Všechny přitom směřují přímo či nepřímo k poukázání na očkování jako na součást depopulačního projektu globalistů. Zatím tuto dnes osudovou tematiku nikdo ve sněmovně řádně neuchopil, ač je to přitom skutečně životní zájem našich občanů, které poslanci ve sněmovně mají zastupovat.

Dalšími zájmy jsou:

- **obrana našeho státu, území a majetku**
- **ochrana našich občanů před islamizací naší země;**
- **ochrana ekonomických zájmů státu, jeho občanů a podnikatelských subjektů**
- **ochrana naší historie, památek, vzdělanosti, školství;**
- **prosazování našich zájmů v zahraničí a upevňování naší mezinárodní pozice a prestiže.**

Rozepisovat se o nich znovu nechci, to jsem již učinil v předchozích článcích. A tak bych mohl ohledně dalších národních zájmů pokračovat.

Srovnáme-li naše představitele s představiteli např. Maďarska (a nemusí jít zdaleka jen o premiéra Orbána, ale např. o ministra zahraničí Pétera Szijjártó), tak vidíme na první pohled, že v Maďarsku jejich představitelé maďarské zájmy hájit mohou a také to dělají, u nás to stále nejde. Za situace, kdy naši občané formulaci našich národních zájmů, natož jejich prosazování v praxi nepostrádají, není ani divu. Naši představitelé se přitom na naše členství v EU úplně vymlouvat nemohou, Maďaři jsou jejími členy rovněž. Totéž nakonec platí třeba i o Polácích, úmyslně ale srovnávám ČR s Maďarskem s přibližně stejně velkou populací.

V čem to tedy spočívá? Jsou snad Maďaři inteligentnější a vzdělanější národ než my? V minulosti tomu v průměru tak nebyvalo. V poslední době jsem žádné žebříčky neviděl, z dřívějších oficiálních informací však vím, že jsme se v úrovni školství a vzdělanosti propadli v Evropě hluboko dolů. V poslední době se o tom již spíše nemluví, natož abychom u nás usilovali o nápravu. Důvody, proč tomu tak je, si lehce domyslíme. Pouze jsme přidali učitelům na platech, patrně proto, aby pokračovali v nastoupeném trendu směrem ke dnu. Zvýšení kvality výuky s přidáním na platech spojeno není. Je ale v podmínkách EU vůbec žádoucí, jestliže cílem je snížit průměrné IQ jejich obyvatel na 90? Vláda vše řeší jen penězi, a to z kapes obyvatel. Nyní vypůjčených od zahraničních bank, splácet je budeme teprve v blízké budoucnosti.

Nezdá se mi přesto zdůvodnění čtenáře, že „Češi zatím na to nemají mozek, mají se příliš dobře a jsou líní myslet“. Zásadní problém totiž spočívá v tom, že pokud Češi nezačnou nyní „žhavit bedny“, jak říká Jan Libíček coby fasádník z Velhartic, tak už později tu šanci mít nebudou. To nechápe mnoho z nich. Nemyslíš, zaplatíš. A to cenu nejvyšší. I s rodinami. A nejsem si jist, zda to pochopil alespoň dotyčný čtenář. Probuzení našich spoluobčanů by mělo být totiž v našem společném zájmu. A říkat, že není čas na to řešit příčiny, když lidé musí řešit jejich následky, je nesmyslné a nikam nevedoucí. A o tom, kdo se nyní má či nemá dobře, když je u nás téměř milion lidí v exekucích, se nechci rozepisovat, to není v dané chvíli k tématu to nejdůležitější.

V současnosti jde již bez přehánění o životy a majetek drtivé většiny našich občanů, možná celého národa. **Ruku k nápravě by tedy měli přiložit všichni, a to bez rozdílu.** Má-li dojít ke změně k lepšímu, nečekejme, že nám ji přinese čáp. Taková změna se bude nutně promítat do všech sfér naší činnosti a života nás, občanů. A my jako občané se o ni budeme muset sami zasloužit.

Ta relativně snazší část spočívá ve vzájemném chování lidí mezi sebou. V obnově vzájemného zdravení se, v návratu k pravidlům slušného chování a mluvy, ve zlepšení mezilidských vztahů, ve výchově dětí, v obnově zvýšené úrovně vzdělání, znalosti vlastní historie a vztahu občanů k našemu státu atd. Ta nás, kromě dobré vůle a v případě výchovy dětí i času, příliš stát nebude.

Ta obtížnější a dražší část změny bude spočívat v obnově našeho státu, v restrukturalizaci jeho ekonomiky, v obnově jeho kultury a školství na bývalou úroveň, v rekonstrukci sociálního státu, ve zlepšení zdravotnictví apod. Tedy v obnově toho, co jsme tak lehkomyšlně ztratili. Budou i změny systémové a změny v oblasti geopolitického vlivu. Ale o tom až jindy.

Uvědomme si ale už konečně, že toho nelze docílit při členství v EU, jež nás dovedla (za našeho vlastního přispění) až do současného stavu a jež průběžně a setrvale pracuje na likvidaci národních států a národů Evropy. Buď tedy uhájíme náš národní stát a existenci našeho národa, nebo již zanedlouho definitivně skončíme. Zahajovaná fyzická depopulace více než 90 % obyvatel planety tyto záměry dovrší.

Varianta našeho setrvání v EU je ovšem snazší. Stačí sedět a čekat až nastane náš definitivní konec. Pro lepší pochopení je potřeba znovu si uvědomit, že mezi oběma alternativami nic není. Buď jedna, nebo druhá. Budeme-li jen sedět, dojde k naší islamizaci, ke ztrátě zbytku suverenity a našeho státu, udělají z nás bioroboty, dokud nás nevypnou, pokud ovšem vůbec přečkáme rozbíhanou depopulační kampaň. Naše šance je přitom mizivá. Z toho se „nevykecáme“, jak se stalo již naším národním zvykem. Je to buď anebo.

A v jaké generaci je třeba tyto změny zahájit? No přece v této, o čem jiném to po celou dobu je? A proč se o tom tak obsáhle rozepisují s cílem celou situaci řádně vysvětlit?

Nacházíme se totiž v situaci, kdy, máme-li dále žít a pokračovat v činnosti jako stát a národ, tak budeme muset obnovit naši ekonomiku, a to doslova z ničeho. Bude to v době celosvětových hospodářských problémů, bude to z cizích zdrojů, které si nejprve budeme muset zajistit atd., zatímco EU nám v podobném kroku bude bránit. Ta nás potřebuje jako kolonii a laciný zdroj práce, elektrické energie atd. A dosavadní způsob naší ekonomické činnosti již též nebude možný (orientace na automobilový průmysl, náš mzdový dumping apod.). To v éře robotizace a omezení automobilismu skončí a tím i důvod mnohých cizích firem u nás dále pokračovat. Máme-li tedy přežít (a nikdo cizí nás živit nebude), budeme se muset postavit na vlastní nohy tak či tak. O stále více předpovídaném rozpadu EU ani nemluvě. Připravit se musíme předem, již nyní jsme ve zpoždění. O druhé alternativě spočívající v likvidaci více než 90 % obyvatelstva na planetě (nás nevyjímaje již byla řeč.

K některým dalším otázkám jen ve stručnosti:

- Daně jsou stanoveny příslušnými daňovými zákony. Jejich změna logicky rovněž.
- Zabránit projektu depopulace u nás lze především hromadným odmítáním jak testování, kde jsou často podávány mikročipy již na tyčince a tak implantovány do těla, tak i odmítáním samotné vakcinace a čipizace. Je třeba si všimnout toho, že zatímco Asie (Čína, Indie) využívá vesměs vlastní vakcíny, byť někdy se zdravotními následky a země Jižní Ameriky i některé země Blízkého východu se orientují na ruskou vakcínu Sputnik V (stejně jako Ruská federace a Bělorusko či Ukrajina), která je koncipována na odlišném principu než vakcíny BigPharmy (a zřejmě bez postranních záměrů a tedy i účinků) a že na Sputnik V se v Evropě zaměřilo nejen Maďarsko, nýbrž nyní i Velká Británie a nově projevilo o ni zájem i Německo, tak občanům ČR, SR a zřejmě i Polska mají být setrvale vnucovány neodzkoušené vakcíny firem Pfizer, AstraZeneca a dalších z provenience BigPharmy, a to s prokazatelnými zdravotními následky pro mnohé z očkovaných. O pozdějších zdravotních problémech dalších z očkovaných osob netřeba dělat si iluze.
- Vláda a další instituce nás v dnešní době a podmínkách neochrání, právě naopak. Jsou totiž náhončími zájmů oněch velkých západních farmaceutických firem, jakož i projektu na depopulaci země, a to vědomě. Obětují nás v domnění vlastní záchrany. Marně. A poměřovat situaci dřívějšími podmínkami, kdy stát organizoval a zajišťoval léčebnou péči pro své občany, s tou současnou situací již vůbec nelze. Natolik se situace změnila. Z dřívějších zkušeností tedy vycházet nemůžeme. Je proto třeba pochopení a hromadné shody lidí a odporu v tomto směru (viz Dánsko či nově Rakousko). Jedinec znamená málo, masa lidí naopak moc.
- Útoky na naše zdraví jdou ale i jinými cestami. Je proto třeba sledovat i složení různých výrobků a označení jejich výrobců, zejména pak potravin, ovoce, dále výrobků jako jsou zubní pasty, ale též chlorované vody apod. V tom všem lze nalézt (nikoliv ale u každé značky takového výrobku) zdraví škodlivé látky. Internet v tomto směru nabízí informací od lékařů dost. Důležité je též sledovat je i kvalitu a skladbu potravin apod.

Nevycházejme automaticky z dřívějších zkušeností, doba se změnila a plány globalistů jsou dnes již dokonce veřejné. Nejde o žádné sci-fi či dezinformace. Jde o informace z jejich otevřených zdrojů. Jsou před finálním dokončením svého dlouhodobého projektu, a proto se se svými úmysly již ani netají.

Shrnutí

Lidé čtou text a často nevnímají jeho obsah, příp. tomu obsahu neporozumí. Reakce některých čtenářů na uvedený úvodní článek ze 17. 12. 2020 tomu nasvědčují. V takovém případě je třeba vrátit se v textu zpět a číst znovu. A třeba i víckrát. Přesto jsem vyšel touto sérií článků pod názvem „Není nač čekat“ s bližším objasněním určitých pasáží dotyčného článku některým z čtenářů vstříc.

Nikdo za nás nic neudělá. To, co jsme sami promrhali z výsledků práce našich předchozích generací, budeme muset sami vydělat zpět. Jinak nebudeme mít z čeho žít. Budeme muset získat zpět majetek potřebný k naší produkční činnosti a k obživě. A že to bude v době nejobtížnější? Ano, bude. Je to zasloužený trest za naši předchozí naivitu a lhostejnost ke společnému majetku národa, tedy nás všech. A začít budeme muset co nejdříve, nikdo nás živit nebude. Čím dříve, tím lépe, není nač čekat. Postaru to totiž dále nepůjde, chceme-li přežít. Máme ale i druhou možnost, a to chvíli trpně počkat a nechat se porazit postupně jako stádo na připravovaných jatkách. Volba z těchto dvou možností je na nás občanech.

Jednáním některých našich spoluobčanů, kterému jsme bez odporu pouze přihlíželi, a za nečinnosti představitelů, které jsme si předtím sami zvolili, došlo k tomu, že **možnosti očekávat účinnou pomoc pro nás ze zahraničí jsou velmi omezené**. Úmyslné provokace některých pražských radních byly cíleny k tomu, aby taková pomoc byla předem vyloučena. Viníkem jsou nejen ti, kteří je

volili, nýbrž i ti, kteří je poté neodvolali a nepředali soudům za jejich činnost podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Viníky jsou i naše vláda a prezident, kteří dlouho bez zásahu jen přihlíželi. Toto vše se nyní proti nám obrátí. Zatím v našem chování navenek nic nenasvědčuje tomu, že bychom to již pochopili.

Blíží se velké změny ve světě a především v Evropě, a to v souvislosti s připravovanou Jaltou 2020, která musela být z důvodu vnitropolitické situace v USA přeložena na r. 2021. My jsme dopustili, aby vývoj těchto jednání, kdy garantem našich hranic byla po dobu 75 let Ruská federace (podle Jaltské smlouvy z r. 1943), byl předem negativně ovlivněn provokacemi oněch pražských radních. Jednat o nápravě problémů vytvořených na naší straně jsme přes veškerá vyjádření našeho ministerstva zahraničních věcí a ministra Petříčka dosud nejeli. Důsledky ponese všichni, pouze dotyční radní jsou přesvědčeni, že z toho budou profitovat od protistrany (německé). Aby k jednání nakonec nedošlo, byly provedeny nyní útoky na pomníky vojáků Rudé armády v Praze a Ostravě. Opět bez náležité reakce našich úřadů a představitelů.

Jako Slované nejsme mezi Anglosasy oblíbeni, právě naopak. Jsme pro ně podlidé, byť jsme je po generace vědomostně a kulturně převyšovali. Měli pouze lepší propagandu doma a naivnější posluchače této propagandy u nás. Tomu odpovídá i naivní přihlášení se některých našich mladých k jakémusi „evropanství“, jež na uvedené skutečnosti nic nemění. Krom toho zanedlouho nebude totiž ani žádná „Evropa“ či EU, nýbrž Evropský islámský kalifát a průběžně s tím i redukce původního slovanského obyvatelstva na našem území. Nahradí nás přechodně muslimové, než po splnění jejich úkolů i na jejich likvidaci dojde řada. To těm studentům v našich školách jaksi „zapomněli“ sdělit a oni se s tím ke své vlastní škodě spokojili.

Podíváme-li se s odstupem na to, co se děje ve světě, tak vidíme stále více události podobných těm, k nimž došlo před zahájením 2. světové války. Jde nejen o nástup fašismu, o vzájemné udávání se nejen se sousedy, nýbrž i v rodinách, ale též o některé akce pod falešnou vlajkou. Ještě štěstí, že americký Kapitol při takové akci neshořel jako Říšský sněm svého času. Potvrzuje se platnost poučky, že *„ten, kdo nezná svoji minulost, je odsouzen k tomu, aby si ji zopakoval“*. A to je přesně to, co se dnes děje kolem nás. **Říká se tomu dnes moderně hybridní válka**. Nečekejme, že se nám ta válka vyhne, jak nám to slibovali někteří naši ekonomičtí „odborníci“ v případě hospodářské krize v r. 2008. Dopadli bychom stejně, jako jsme dopadli tehdy. Ovšem s tím rozdílem, že tentokrát půjde již o životy naše a našich rodin, o majetku nemluvě. Krom toho, již v té (zatím „jen“ hybridní) válce jsme.

To, zda jsme v našem poznání a jednání učinili nějaký pokrok vpřed, budeme moci prokázat již v letošních podzimních volbách do sněmovny. Bude to zřejmě naše poslední příležitost k nápravě poměrů v našem státu, k zajištění jeho obrany, sociálního a právního postavení našich občanů a k možnosti zahájit práci na zlepšení života našeho a našich rodin.

Nechtějme se však přitom „vracet do normálu“, na který většina z nás tak nadává a který nás přivedl až tam, kde dnes jsme. A chceme-li již konečně změnu k lepšímu, tak ji nečekejme od stávajících systémových stran v parlamentě. **Počítejme s nutnou systémovou změnou, která bude ve světě probíhat**. Pokud by k ní nedošlo, zvítězí NWO a my ztratíme životy i majetek. Je to skutečně „buď, anebo“ a není na čekat.

Předchodí články naleznete zde:

NENÍ NAČ ČEKAT – METODY K OVLÁDNUTÍ SVĚTA A PROČ JSME TLAČENI K ZADLUŽENÍ – [1. část](#)

NENÍ NAČ ČEKAT – METODY K OVLÁDNUTÍ SVĚTA A PROČ JSME TLAČENI K ZADLUŽENÍ – [2. část](#)

NENÍ NAČ ČEKAT – JAKÝ POLITICKÝ A EKONOMICKÝ SYSTÉM MÁ BÝT NASTOLEN V NWO A VELKÝ RESTART – [3. část](#)

Jaroslav Tichý: NENÍ NAČ ČEKAT – [4. část](#)

Autor: Jaroslav Tichý

Zdroj: <https://outsidermedia.cz/>